

باید برای کارگران بیکار تهیه کرد

رقم کارگران بیکار بالاست. با آنکه تعداد دقیق آن روشن نیست، ولی آنرا تا یک میلیون و بیشتر گفته اند. ستون روزنامه‌ها انباشته از نامه‌های شکوایه کارگران بیکار و اخبار مربوط به مراجعات و بست نشینی آنهاست. با آنکه دولت کوشیده است تا در شرایط دشوار زندگی کارگران بیکار را با پرداخت وام بیکاری تا حدودی تسهیل کند، ولی همه کارگران بیکار، مشمول وام بیکاری نشده‌اند و اکثریت کارگران بیکار از دریافت وام محروم مانده‌اند. علاوه بر آنکه در شرایط گرانی روز افزون مواد غذایی و پوشاک، گرانی هزینه مسکن، گرانی دروسان و دارو، وام بیکاری کاملاً چاره ساز نیست.

خانواده‌های کارگری، که به برائش شرایط شاق زندگی، حتی یک تومان به عنوان پس انداز ندارند که دستگیر روز مبادای انسان باشد، معلوم نیست در طول مدت بیکاری چگونه باید شکم زن و بچه خود را سیر کنند؟ چگونه جواب صاحبخانه‌ها را بدهند؟ چگونه پول آب و برق را بپردازند؟ و اگر بیمار شدند، به کی و کجا مراجعه کنند؟

دشواری زندگی این قشر محروم، دولت را در برابر مسئولیت سنگینی قرار میدهد تا هر چه زودتر با اتخاذ سیاست صحیح اقتصادی، بقیه در صفحه ۷

قانون اساسی ایران باید بازتاب انقلاب ضدامپریالیستی و دمکراتیک مردم ایران باشد

در صفحه ۲

آیت الله طالقانی در دیدار با هیئت کوبایی گفت:

مادر نفی استثمار، استعمار و دفاع از آزادی بامار کسبیت‌ها عقاید مشترک داریم

آیت الله طالقانی با هیئت عالی‌رتبه‌ای که از کوبا، برای دعوت رسمی ایران به کنفرانس سران کشورهای غیر متعهد، با ایران آمده است، گفت و گو کرد. آیت الله طالقانی در دیدار با هیئت کوبایی از جمله گفت: «ما انقلاب کوبا را انقلابی عظیم میدانیم. انقلاب در کوبا، در کشوری که از نظر جغرافیایی در نزدیکی قدرت قهار استعمار آمریکایی قرار دارد، شبهه‌مجزبه بود. در واقع هر انقلاب علیه ظلم، علیه استبداد، علیه استثمار، در هر جای دنیا که باشد، از نظر ما یک انقلاب اسلامی است، چرا که روح اسلام و تعالیم اسلام در جهت رفع ظلم از همه انبای بشر، همه انسانها، مظلومین و مستضعفین است. امید داریم پس از این روابط ما با کشورهای انقلابی نزدیکتر باشد و بتوانیم در مسائل عمومی دنیا تفاهم بیشتری داشته باشیم.» آیت الله طالقانی در اشاره به مسئله اسرائیل و آفریقای جنوبی گفت:

آیت الله طالقانی هم چنین گفت: «مادر نفی استثمار، استعمار و دفاع از آزادی بامار کسبیت‌ها عقاید مشترک داریم. آنچه ما قبول نداریم اصالت ماده است.»

وزیر منابع شیمیایی کوبا، که ریاست هیئت کوبایی را به عهده دارد، در این دیدار گفت: «من حامل درودهای صمیمانه و انقلابی رهبران و مردم کوبا برای رهبران ایران و شما هستم. ما برای شما و مبارزات ملت ایران احترام و ارجمندی قائل هستیم. این احترام ناشی از تاریخ شما، مبارزات شما و مقاومت‌های شما در برابر امپریالیسم است.» رئیس هیئت کوبایی اضافه کرد:

«کوبا عضو فعال گروه کشورهای غیر متعهد است و از اصول بنیانی این جنبش دفاع و پشتیبانی میکند، کوبا منتا لفا امپریالیسم، صهیونیسم، استعمار، استعمار نو، نژادپرستی و آپارتاید و طرفدار اعراب است. ما مخالف مهادنه‌کپ دیوید بین در صفحه ۷

تلگرام برادر ابوعمار (یاسر عرفات) به حزب توده ایران

خبرگزاری فلسطین وفا از بیروت گزارش میدهد: برادر ابوعمار، رئیس کمیته اجرایی سازمان آزادیبخش فلسطین و فرمانده کل نیروهای انقلاب فلسطین، تلگرامی به حزب توده ایران در جواب تلگرام تسلیت کمیته مرکزی حزب توده ایران بمناسبت شهادت برادر زهیر محسن ارسال کرد. متن تلگرام شرح زیر است: برادران کمیته مرکزی حزب توده ایران، با نهایت تشکر تلگرام تسلیت شما بمناسبت شهادت برادر زهیر محسن بدست صهوی نیستها، که هدفشان نابودی و تفرقه مردم فلسطین و انقلاب مردمان انقلابی آن هست، واصل شد. این جنایت که به حمایت امپریالیستهای آمریکایی صورت میگردد، ادامه ملت ما را از بین نخواهد برد. مردم ما مصممند مبارزه عادلانه خود را برای باز پس گرفتن حقوق ملی و تاریخی خود و بازگشت بوطن و تعیین سر نوشت و تشکیل دولت مستقل ادامه دهند.

انقلاب تایروزی یاسر عرفات

وزیر امور خارجه درست میگوید، ولی..

این هواپیماها افزوده میشود... اگر دولت ایران بخواهد اینها را بکار بیندازد، حداقل به چهار صد متشار آمریکایی... نیاز داریم و این امر بشدت ما را به آمریکا وابسته میکند... و هیچ کشوری نمیتواند ادعای استقلال داشته باشد، درحالی که تا این اندازه به آمریکا و کشورهای دیگری وابستگی داشته باشد... بقیه در صفحه ۲

آقای دکتر یزدی، وزیر امور خارجه، در مصاحبه‌ای اختصاصی با روزنامه «کیهان» (شماره ۱۳ مرداد ماه) اظهار داشته است که: «تاکنون ایران ۵ میلیارد دلار بابت خرید این هواپیماها (اف-۱۴) پرداخته و نگهداری آنها هر سال ۵۰۰ میلیون دلار خرج بر میدارد، یعنی ظرف ۱۰ سال، ۵ میلیارد دلار به میزان قیمت

در صفحات بعد:

- شناخت جامعه کشورما (۶) ویژگیهای زمین سالاری در کشورما (صفحه ۳ - ستون اول)
- نژوم قطع رابطه ریال و دلار و بهبود سیستم ارزی کشور (صفحه ۶ - ستون اول)
- رفتار وحشیانه ضد انقلاب با هواداران حزب توده ایران در تبریز (صفحه ۶ - ستون پنجم)
- درباره: «سازمانهای حفاظتی» (صفحه ۳ - ستون پنجم)
- بیانیه حزب کمونیست عراق درباره وضع کنونی عراق (قسمت دوم) (صفحه ۴ - ستون سوم)
- پاک سازی کمیته‌ها از عناصر ناپاب و مشکوک چه شد؟ (صفحه ۸ - ستون سوم)

رهبری مائوئیستی چین از امپریالیسم آمریکا شکوه دارد که چرا کوبا را تحمل میکند!

اخیراً مجله آمریکایی نیوزویک، مساحبه خبرنگار ویژه خود را با لی سیان لیان، معاون نخست وزیر جمهوری توده‌ای چین منتشر ساخت. محتوای پاسخهای مناسبتاً نخست وزیر چین گواه بر آنستکه رهبری چین تا چه حد تلاش دارد که سیاست خارجی خود را با نقشه‌های تجاوزکارانه و استراتژی جنگی محاسف جنگ طلب امپریالیسم آمریکا همساز کند. این پاسخها در ضمن مویده صریح ماهوت سیاست خارجی رهبری چین در زمینه همکاری با امپریالیسم آمریکا و ستیزه‌جویی و خراب کاری علیه اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی و جنبشهای رهایی بخش و مبارزات ضدامپریالیستی و استقلال طلبانه خلفاست.

لی سیان لیان معاون نخست وزیر چین به این پرسش که، نظر شما درباره اظهارات کیسینجر وزیر امور خارجه پیشین آمریکا، که پس از بازگشت از مسافرت اخیر خود به چین گفته است، رهبری چین از اینکه کارتر رئیس جمهور آمریکا در روابط خود با مسکو بعد کافی قاطع عمل نمیکند، ناراضی است و این امر میتواند موجب نیره شدن روابط چین با ایالات متحد آمریکا بشود، چیست؟ اظهار داشت:

«این نقطه نظر کیسینجر است و بنظر ما در روابط با اتحاد شوروی بهتر است که همیشه خشونت بکار برده شود. در پاسخ به این پرسش خبرنگار که، آیا ایالات متحد آمریکا چنین خشونت از خود نشان میدهد، لی سیان لیان اظهار داشت: کوبسا درست در روزهای آمریکا واقع است. اما چنین بنظر می آید که ایالات متحد آمریکا قادر نیست حساب کوبا را برسد.»

بقیه در صفحه ۲

قرارداد دوجانبه نظامی ایران و آمریکا باید بی درنگ لغو شود

«تقدیم به حزبیم»

بهار آمد و کوچچه باغ شهادت
 پر از زمزمه‌ی شاد آلاله‌ها شد
 سمور از تن سبز پرچین برآمد
 قناری سرود وطن را صلا زد
 کران تا کران موج آزادگی شد
 کسی لک لک صلحجو را نموراند
 پلنگ از خزال جوان زخم میخورد
 کوزن کهنسال بر شاخ‌هایش
 فروغ جهان تاب خورشید می‌دید
 تمشک از تب عمل آگین خرداد
 به انبوه سرخپوستان درآمد
 و در نایب زیبایی بر که افزود...
 من این کفشدوز فریب و مسافر
 نمی‌دیدم این جوئی از چه رودیست؟
 سخنگوی کندی زنبورها کیست؟
 مرا با کتاب پر از واژه خون
 گل سرخ همسایه‌ام آشنا کرد
 ز بوی نسیم چمنزار او بود
 که سرتاس سبزه وار وجودم
 پراز جنبش بال پروانه‌ها شد!

«پرند»

جهاد سازندگی و دشواریهای اداری!

دعوت عام امام خمینی به جاهد سازندگی با استقبال کم نظیری از طرف جوانان و دانشجویان دربرو شده است. مردم با این استقبال نشان داده‌اند و می‌دهند که برای بثمر رساندن انقلاب بزرگ ایران، با همان شور و اشتیاقی که از رزمندگان در میدان نبرد انقلابی انتظار میرود، از زندگی آرام و راحت شهری خود می‌کینند و برای کمک به برادران دشتان خود بدهد و مزایع می‌روند تا در امور مختلف، از برداشت خرمن و جمع کردن محصول گرفته تا کارخانه سازی و تأمین ابتدائی ترین وسائل زندگی برادران و خواهران کشاورز خود برای آنها مفید واقع گردند.

این روزها کسانی که نمونه‌های از تلاش و کوشش صادقانه و برادرانه جوانان را در تلویزیون ایران می‌بینند، دو احساس بکلی متناقض در خود مشاهده می‌کنند؛ نخست احساس شغف و شادمانی آمیخته با امیدواری به آینده انقلاب، شور و شرف آن است که آن روحیه سرشار انقلابی، که دیروز در کار ویرانگری دستگاه فاسد و جبار سلطنت بود، هنوز در انبوه جوانان ما جوش می‌زند و اینک در کار سازندگی بکار می‌افتد. جوانان ما، همانطور که خونهای پاک خود را وسیله پیروزی بر سر اهریمن خونخوار قرار دادند و پایه‌های سلطنت او را فرو ریختند و اساس یکی از عسکرترین پایگاه‌های استعمار امری را نیز از سرساز خاورمیانه برچیدند، امروز عرق جبین خود را و ذوق پیشرفت و پیشبرد کار در مزارع و دهات قرار می‌دهند. اینهمه شور و اشتیاق نوید بخش است.

اما با کمال نأس باید گفت که این تنها یک سوی قضیه است؛ جهت تا بننگ و درخشان آن، جهتی که انقلاب بزرگ ما را عبق و استحکام ببخشد، جهتی که توده‌های مردم، دوستاران صادق انقلاب در آن قرار دارند و می‌کوشند تا هر نمود فایده بخشی از طرف امام خمینی را بمرحله عمل و اجرا

درد آوردند. در حالی که زوی دیگر قضیه، روئی که بسوی ادارات، شهرداریه و ادارات دولتی دارد، آفتدرا تا بننگ و شادای بخش نیست. ارگانهای که هنوز هم که شش ماه از انقلاب بزرگ ما می‌گذرد، با رخوت و سستی تمام و برسبک وسیره دوران پهلوی عمل می‌کنند و حتی در مواردی چنان بنظر می‌رسد که عمداً اشکال می‌تراشند و چوب‌لای چرخ گروه‌های جهاد سازندگی می‌گذارند. اگر شما به مصاحبه‌هایی که با این گروه‌ها بعمل آمده و در تلویزیون ایران پخش می‌شود گوش داده باشید، بی‌یقین مانتندما دچار تأثر و اندوه عمیق خواهید شد.

ادارات دولتی، شهرداریه و دیگر مقامات رسمی و مسئول اغلب با بی‌ملاحظگی تمام و بی‌تفاوتی جهت انگیزی که شیفته مقام مامورین دولت موثقت جمهوری اسلامی، دولتی که از اعماق انقلاب سرکشیده است، نسبت با گروه‌های جهاد سازندگی برخورد می‌کنند، وسائل لازم را در اختیار آنها قرار نمی‌دهند، نسبت به نیازمندیهای آنها سرگرائی نشان می‌دهند و بدون کوچکترین احساس مسؤلیت، آنها را ازسباز می‌کنند، بنجوی بلکه به ساعات طولانی از وقت آنها بایند در انتظار وصول عسادی ترن‌ها وسائل، که اتفاقاً بطور فود در اختصار پشت‌موز نشندان است، بصرف برسند.

این بی‌تفاوتی و بی‌ملاحظگی نسبت به کارگروه‌های جهاد سازندگی را چه چیز باید تعبیر کرد؟ مقامات رسمی بجای اینکه مشوق جوانان در این امر باشند، بجای اینکه خود در پوشش‌رکار آنها یار و مددکار باشند، تقاضاهای آنها را هم بی‌جواب می‌گذارند و مایه دل‌سوری آنها را از کار فراهم می‌آورند و طبعاً در آنها این پرسش را بر می‌انگیزند که: اگر کار و فعالیت ما در این گرمای کشنده تابستان مطلوب شما نیست، اگر شما با این بی‌اعتنائی بدستور امام خمینی برای جهاد سازندگی

پاك‌سازی كميته‌ها از عناصر ناباب و مشكوك

چه شد؟

در حالیکه اغلب کمیته‌ها رفتاری در شان انقلاب دارند، در برخی از آنها علناً دستور زدن کمونیست‌ها و سایر عناصر مترقی صادر میشود.

پاك‌سازی کمیته‌ها پاسداران از عناصر ناباب و مشكوك، كه با نفوذ در ارگانهای اجرائی انقلاب، وسیما به بدبین كردن مردم و لطمه زدن به انقلاب مشغولند، با اینكه مدت‌هاست در دستور روز قرار دارد، هنوز انجام نشده است. نفوذ عناصر ناباب و مشكوك در کمیته‌ها، از مدتها پیش فاش شد و به همین جهت امام خمینی دستور پاك‌سازی آنها را داد. عدم اجرای این دستور و ادامه حضور عناصر ناباب و مشكوك در کمیته‌ها و نقش مخرب آنها، در جریان رویدادها، و از جمله اختیارات مجلس خبرگسان، روشن و روشن شد. اکنون بصراحت میتوان گفت که برخی از کمیته‌ها تقریباً در بست به اشغال عناصر ناباب و مشكوك درآمده‌اند. بلافاصله باید به این واقعت دردناك این مزده را افزود، كه اغلب کمیته‌ها، چنانكه بسایند روش ارگان‌های برآمده از انقلاب باشد، از دستبرد ضدانقلاب در امان مانده‌اند و درست بهمین دلیل هم، با مردم و سازمان‌های سیاسی برخورد منطقی دارند و مانع آزادی آنها نمی‌شوند. اما، همان کمیته‌های اقلیتی که به پایگاه ضدانقلاب بدل شده‌اند و همان عناصر از نظر كمیت ناچیزی که در دیگر کمیته‌ها نفوذ کرده‌اند، لطمه بزرگی به انقلاب و حیثیت کمیته‌ها زده‌اند، و می‌زنند - و اگر پاك‌سازی نشوند - خواهند زد.

ما برخی از نمونه‌های حضور عناصر ناباب و مشكوك را در کمیته‌ها، كه در كارزار مبارزه با تخطی با تها بر خورده‌ایم، انشاء می‌كنیم. روز ششم مرداد، وقتی رفقای ما سرگرم چسباندن اعلامیه‌های انتخابی بودند، آنها را دستگیر كردند و به كمیته ایستگاه فرودگاه، خیابان پیروزی بردند. در آنجا رئیس كمیته به ماموران كمیته گفت، این كمونیست‌ها را به اینجا نیاورید، هر كجا دیدید در اند اعلامیه بخش می‌کنند، به مرکز اطلاع دهید، تا سه چهار نفر از افراد را با لباس شخصی به محل بفرستیم كه تا می‌توانند بزنند و خرد و خمیرشان كنند! روز ششم مرداد، ۴ نفر از رفقای ما را، كه در خیابان ری مشغول چسباندن اعلامیه‌های انتخابی بودند، دستگیر كردند و به كمیته این خیابان بردند. در آنجا ۴ نفر رفیق ما را دوره كردند و یکی از افراد كمیته، بعد از دادن فحش به حزب توده ایران، گفت: من آن زمانی كه در حزب پان‌ایرانست بودم، میتینگ‌ها و تظاهرات حزب توده ایران را بهم می‌زدم! چند لحظه بعد، چند نفر در گوش آفسر نگهبان پیچ

پچ كردند و بعد یکی از آنها پوهنهاد كرد، كه، رفتای ما را آزاد كنند، وقتی رفتای ما آزاد شدند و به خوابان آمدند، یکی از افراد كمیته، كه با افسر نگهبان بسوار گرم وصیما نه حرف می‌زد، به دنبال آنها آمد و شروع به دادن فحش به حزب توده ایران كرد. در همین موقع دو نفر دیگر از افراد كمیته، با يك پیکان، در حالیکه به رفتای ما فحش میدادند، از كتار آنها رد شدند. چند قدم بعد، شخصی كه رفتای ما را دنبال می‌کرد، به یکی از آنها حمله كرد و با مشت و لگد به جانش افتاد و ناگهان نزدیک به ۲۰ نفر دیگر از افراد كمیته هم به او پیوستند و با چوب به رفتای ما حمله كردند. هر يك از رفتای ما را ۵ یا ۶ نفر بهادكك گرفته و به قصد كشتن می‌زدند. یکی از رفتای ما خود را به كمیته رساند و كمت خواست، اما ماموران مسلح به فریادهای كمت او توجهی نكردند. سرانجام مردم رفتای ما را از دست ماموران كمیته نجات دادند!

بساط مدارس خصوصی باید بر چیده شود

مدارس خصوصی، تبعیض طبقاتی را در عرصه آموزش و پرورش حاكم سازند. رژیم پهلوی، كه بیانشگر منافع سرمایه‌داران و زمینداران بزرگ بود، اعمال سیاست طبقاتی در نظام آموزشی را عوامفریبانه سپردن كار مردم به مردم نام‌نهاد بود و كشودن راه برای سرمایه‌داران و غارتگران در زمینه آموزش و پرورش را «ملی‌شدن مدارس» و انانود می‌كرد. توقع مردم آن بود كه در دوران پس از انقلاب، سیاست طبقاتی در نظام آموزشی پاكسره دگرگون شود و امکانات نوینی برای فرزندان خانواده‌های زحمتكش پدید آید و اصل آموزش رایگان جاری گردد. اما تصمیمات جدید وزارت آموزش و پرورش آب‌پاکی را بر روی دست خانواده‌ها ریخته است، زیرا رخته سرمایه در نظام آموزشی همچنان ادامه دارد، و حیرت‌انگیز آنكه، وزارت خصوصی را لااقل بر روی كافت كاهش داده، شهریه مدارس دولتی را رسماً افزوده است! مردم انتظار داشتند كه شهریه مدارس دولتی كلا حذف شود! اکنون می‌بینند كه تنها پرداخت شهریه الزامی است بلکه ۲۰ تا ۲۵ درصد هم افزایش داده شده است. وزیر آموزش و پرورش در پاسخ به اعتراض خانواده‌ها می‌گوید: «من فكر نمی‌كنم كه ۲۰ تا ۵۰ تومان در زندگی کسی مؤث باشد!» در پاسخ به آقای وزیر باید بگوئیم، تا آن کسی كه باشد؛ برای خانواده‌های مرفه، برای آنها كه شم فردا را ندارند، روشن است كه ۲۰ تا ۵۰ تومان اصلاً مؤثر نیست. در زندگی كل‌گري كه، باید در این گرائی و حشمتك، زندگی خود و خانواده پنجش نفی خود را اداره كنند، دو تومان هم پول است! زیرا با آن میتواند نفی نان بر سفره خالیش بگذارد. و این استعدلال هم كه پول شهریه در همان مدرسه خرج می‌شود، بقیه در صفحه ۲

به اصطلاح آزادی مطبوعات در غرب

روزنامه پراودا در مقاله افشاگرانه‌ای می‌نویسد: «چریان مداوم انحصاری شدن مطبوعات يك خصیلت عمومی کشورهای سرمایه‌داری است. در جمهوری فدرال آلمان، «بازار خبری» تحت تسلط گروه ارتجاعی «اوپنپنر» است. در انگلستان پنج گروه بزرگ حدود ۸۵ درصد كل روزنامه‌ها و هفته‌نامه‌ها را در دست دارند». پراودا می‌نویسد: «كنترول رسانه‌های گروهی به انحصارات امکان می‌دهد كه آنها افكار عمومی را هر طور كه میخواهند تحت تاثير قرار دهند، بلکه به همه سطوح مكان نسیم دولتی، حتی به قوم‌مفقه، فشار وارد آوردند. طبقات استثمارگر در غرب در حالیکه رسا کارانه درباره «آزادی بیان» سخن می‌گویند، كاملاً رسانه‌های گروهی را در اختیار دارند. بنا بر این مطبوعات، تلویزیون و رادیو در کشورهای سرمایه‌داری به منزله يك «ارگتن» تنظیم شده هستند كه از پشت صحنه رهبری می‌شود و برای تحمل نظریات و عقایدی كه بنفع انحصارات است، مورد استفاده قرار می‌گیرد».

برقرار باد اتحاد همه نیروهای ضدامپریالیستی و دموکراتیک ایران در جبهه متحد خلق